

10. 3. ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola

11.3. Ponedjeljak Tvrtko	19:00 Gola: + ob. Salajpal, Smilja Kolesar, ob. Mikić i Kopic
12.3. Utorak Bernard	19:00 Gola: + ob. Talan, Lojan, Kovačić i Večenaj, Franjo Talan, Ivan Herega
13.3. Srijeda Patricija	19:00 Ždala: + Milan i Katarina Volarić
14.3. Četvrtak Matilda	19:00 Gotalovo: + Dragica, Marija i Franjo Jurjević, Tanja Večenaj
15.3. Petak Zaharija	19:00 Gola: + Marijan Mehkek
16.3. Subota Euzebije	19:00 Gola: + Ana, Josip, Franjo i Roza Crlenjak, Đuro i Milka Kiš
17.3. PETA KORIZMENA NEDJELJA	8:30 ŽDALA: + Marija i Josip Šimeg 9:45 GOTALOVO: + Matija Premec 11:00 GOLLA: župna

Vjeronauk: prvopričesnici - utorak poslije nastave

Križni put – prema rasporedu

Križni put mladih Varaždinske biskupije – 16. i 17.3.2024.

Caritas – skupljanje hrane 18.3.2024. od 10:00 do 12:00 sati

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i
Presvetog Trojstva - Ždala**

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA – B

10. ožujak 2024.

Evandjelje: Iv 3,14-21

Bog je poslao Sina na svijet da se svijet spasi po njemu.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme: Reče Isus Nikodemu: »Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako ima biti podignut Sin Čovječji da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni. Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u

ime jedinorođenoga Sina Božjega. A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova; a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.«

Riječ Gospodnja.

U današnjem evanđeoskom odlomku Gospodin Isus progovara o smislu svoga dolaska među ljude objašnjavajući da ga je poslao sam Bog u želji da spasi svijet. No Božja želja da spasi svijet iziskuje i konkretnu ljudsku suradnju, bez koje nema spasenja. Spomenuta ljudska suradnja očituje se ne riječima, već djelima koja su podložna sudu Božjemu. Isus čak opisuje u čemu će biti taj sud koji će se ticati i ljudskih djela: "A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost, jer djela im bijahu zla. Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da ne razotkriju djela njegova; a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena." Čitajući pažljivo ovaj odlomak i stajući pred Boga, osjećamo da se ove Isusove riječi tiču svih nas. Ponekad prebrzo zaključimo da smo pravedni i da ne činimo ništa zla, te nam uvijek netko drugi slovi za naslovnika evanđeoskih riječi koji se treba promijeniti. No činjenica je da smo premalo pažljivi na dubinu Isusovih riječi. I mi smo kao i ostali ljudi u koječemu opterećeni svojim životom i brigama, svojim grešnim mislima i nečistim nakanama, i mi smo kao i ostali onečišćeni time da premalo želimo Boga koji je čistoća i pravednost. Zato u ovim Isusovim riječima naglasak nije na

ljudskim djelima, već na djelima kojima djelujemo u suglasju s Bogom ili se tiču Boga. To su djela koja izviru iz Božje prisutnosti, te nas nadahnjuju na posvemašnje predanje njemu i njegovoj svetoj volji. Jer kako je činiti ono izvanjsko dobro, to jest živjeti ne kršeći čudoredni Zakon, ali živjeti potpuno prepušten i predan Bogu, to je mnogo teže i zahtjevnije, a istinska je nasušna potreba. Onda nije čudo da mi ljudi bježimo od svjetla, od prave jasnoće i raščišćavanja vlastitih djela od svih natruha ljudskoga i potpunog prijanjanja uz Boga. I dok tako činimo i sami se možemo prepoznati u onoj kategoriji ljudi koji bježe od Svjetla, a vole tamu, jer nam je teško mijenjati vlastita zla djela i sasvim se prepustiti Svjetlosti i životu potpune predanosti i jasnoće pred njegovim licem. Istina je, naime, da mi učinimo dosta djela za koja možemo reći da nisu zla, ali samim time ne znači da je riječ o dobrim i zaslužnim djelima za vječnost. Korizma je povlašteno vrijeme kada napokon odlučimo, sukladno Isusovoj želji, razotkrivati svoja zla djela, to jest kada želimo doći na čistac glede sebe i svojih djela. Isus želi da se susretnemo i sa svojom tamnom stranom, koju svaki od nas ima i nosi u sebi, a ne voli je nikome priopćiti. A poseban problem

postaje ako mi svoju tamnu stranu, umjesto da je izložimo Isusu, skrivamo i ne želimo s njime tražiti kako ju osvijetliti i razriješiti. Problem postaje kad ne želimo svoje slabosti i poroke, grijehe i zla, s Isusom raščišćavati, već ih gomilamo u duši, ne želeći priznati da time stavljamo sebi breme na leđa ili omču oko vrata. Korizma je vrijeme kada priznajemo sva svoja djela koja skrivamo od Božjega svjetla, te ih se uz njegovu pomoć odričemo i obnavljamo vlastiti život. U protivnom, ako se ne potrudimo oko toga, završit ćemo da će naša zla djela utjecati na naše stavove, te ćemo zbog njih bježati od svjetlosti, kako veli sam Krist. Ako se ne potrudimo pripadati Bogu i izložiti dušu njegovu svjetlu, zlo koje činimo uvjetovat će nas da uzljubimo tamu, samo kako bismo se zaštitili, to jest kako ne bismo dopustili da se razotkriju naša zla djela. Isus nas upravo zato poziva da sagledamo najprije čudesna Božja djela, te da ih doživimo kao istinska djela onoga što jest. Njegova su djela prethodila i prethode svim našim djelima kao uzor i model koji oblikuje naše djelovanje. U Božjim djelima crpimo snagu mijenjati sebe i svoja djela. A jer je Bog svjetlo i jer sve što čini, čini u ljubavi, pomažući nam živjeti u svjetlu i

ljubavi. Od njega nam dolazi snaga razotkriti samoga sebe i dobro pretresti vlastita djela, odbacujući sve što nije Boga dostojno, te se potpuno okrećući Božjem svjetlu. Nakon toga od njega nam dolazi i snaga za djela vjere, to jest potpunog prihvaćanja Boga i njegovih djela u svome životu. I naposljetku, od njega nam dolazi i dar da sami sebe u ljubavi predajemo za spasenje drugih, kao što je učinio i sam Bog dajući svoga Sina, što postaje najveće djelo Božje koje možemo izvršiti sukladno njegovoj svetoj volji. Iskoristimo stoga vrijeme korizme kao vrijeme poniznog razmatranja vlastitih djela pročišćavajući ih od sjena zla i natruha grijeha. Bog nas je pozvao u život u potpunoj svijesti o sebi, a tu svijest stječemo živeći u svjetlosti. To je proces razotkrivanja samoga sebe Bogu, što je neophodan proces za svakoga tko želi živjeti čisto, snažno i nepristrano, te izbjeći konačnoj osudi Božjega suda. Samo polazeći od njegove svjetlosti čistimo dušu i osposobljujemo se za ispravna spasenjska djela. Samo ako živimo u svjetlosti Božjoj, svjesni smo sebe, te nam i djela mogu biti dobra i zaslužna, jer su u Bogu učinjena.

Prof.dr.don Ivan Bodrožić